

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **I. M.**, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Dospělem, advokátem se sídlem Moskevská 373/37, 110 00 Praha 10, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 18. 1. 2004, č. j. OAM-92/VL-10-12-2004, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 11. 2004, č. j. 24 Az 57/2004-25,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna zástupci žalobce JUDr. Jaroslavu Dospělovi **se nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 18. 1. 2004 neudělil žalovaný žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu; současně vyslovil, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 11. 11. 2004. V řízení před správním orgánem neshledal žádné vady a přisvědčil žalovanému i v právním posouzení věci.

V kasační stížnosti proti tomuto rozsudku označil žalobce (stěžovatel) jako důvody této stížnosti „důvody specifikované v § 103 odst. 1 písm. a) až d)“ zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“); jinak kasační důvody nekonkretizoval. Navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení; kromě toho požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů, o osvobození od soudních poplatků a o tlumočníka. Požádal též o to, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek; tato žádost se však – s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti – stala bezpředmětnou.

Usnesením ze dne 28. 1. 2005 soud stěžovateli ustanovil advokáta JUDr. Jaroslava Dospěla jako zástupce pro řízení o kasační stížnosti; ustanoveného advokáta pak usnesením ze dne 21. 3. 2005 mj. vyzval, aby označil důvody kasační stížnosti. Poučil jej též o tom, že nebude-li kasační stížnost doplněna, bude odmítnuta; advokát však na výzvu nereagoval.

Nejvyšší správní soud nemohl kasační stížnost věcně projednat a odmítl ji z následujících důvodů:

Jednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu – tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem apod. Pouhá paragrafová či slovní citace některého zákonného ustanovení tak jako stížní bod neobstojí, ať už jsou tato ustanovení – citovaná bez dalšího kontextu – obsažena v soudním řádu správním, ve správním řádu či v zákoně o azylu.

Postrádá-li kasační stížnost alespoň jeden konkretizovaný důvod, není možno pro tento nedostatek v řízení o kasační stížnosti pokračovat, neboť Nejvyšší správní soud je vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Projevuje se zde zásada dispoziční: je na stěžovateli, aby svou kasační stížností určil meze přezkumu. Neučiní-li tak, kasační soud nemá, na základě čeho by přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu. Neobsahuje-li kasační stížnost žádný důvod, který by ji činil způsobilou k věcnému projednání, nestíhá Nejvyšší správní soud ani nutnost přezkumu z úřední povinnosti, již mu ukládá posledně citované ustanovení.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 106 odst. 1 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl k jeho žádosti usnesením krajského soudu ze dne 28. 1. 2005 ustanoven zástupcem advokát JUDr. Jaroslav Dospěl. Odměnu tomuto zástupci, jež by mu jinak za zastupování náležela (§ 35 odst. 7 s. ř. s.) soud nepřiznal, neboť z obsahu spisu vyplývá, že ustanovený zástupce žádný úkon právní služby ve věci nevykonával.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu